

תוצר החכמה

אגרות ורשימות קה"י - ה קנייבסקי, יעקב ישראל בן חיים פרץ, ברזס, שאול, ברזס, משה. עמוד מס': 119 ה

כתב וז"ל, ואשם הנזם חסר יו"ד, לומר שלא נגע בבשרה מחמת צניעות, עכ"ל. אבל אין בזה יישוב לשאלתינו, דסו"ס עדיין יש לו ליתנם בידה, ולא להלבישם עליה. ושור"ר באוה"ח כאן שכתב וז"ל, ואשאל אותה ואשים וגו', שינה לחששת רמאותם, כי יאמרו שנתן החפצים קודם לצד מה ששמשו, והם נוגעים לאביה, לזה הקדים כי לא נתן אלא אחר שידע היותה בת בתואל שראויה ליצחק, נתן לה בחזקת תכשיטי כלה לחתן, ואין לאביה זכות בהם, עכ"ל. ולפ"ז י"ל דזהו ג"כ הטעם ששם בעצמו הנזם על אפה והצמידים על ידיה, דאילו הי' נותן לה בידה, עדיין היו אומרים שנתן לה משום ששימשו [דאף שידע שהיא בת בתואל, מ"מ אינו מוכרח שנתן מחמת שתהי' אשת יצחק, שהרי עדיין לא ברור שיסכימו שישאנה], אבל מאחר ששם על אפה ועל ידיה פשיטא שנתכוין כדי שיהי' לה לבדה, דאם משום ששימשו, הרי בין כך לא ישאר אצלה, שזכות אביה בהם, ויש לו ליתן לה בידה שהרי אינם עבודה, ולא על אפה וידה. (שור"ר שבאוה"ח פ' תולדות עמד כע"ז על הא דכתיב שהלבישה רבקה את יעקב את בגדי עשיו, אך צ"ב אם שייך תירוצו שם גם הכא, ול"ע שם כראוי).

אורח 1234567

אורח 1234567

פרשת תולדות

בביאור שאלת עשיו, מלח, מהו שיהא חייב במעשר

ויהי עשיו איש יודע ציד איש שדה, (כ"ה, כ"ז)

פרש"י יודע ציד, לצוד ולרמות את אביו בפיו, ושואלו אבא, היאך מעשרין את המלח ואת התבן, כסבור אביו שהוא מדקדק במצוות. והקשה בטעמא דקרא וז"ל, וצ"ע שאיך נראה מזה שהוא מדקדק במצוות ששואל שאלה של שטות, כאילו אינו יודע מה חייב במעשר, ועוד דהול"ל למה אין מעשרין מלח ותבן, או אם מעשרין, ולא היאך מעשרין, דאם פשיטא ליה שחייב במעשר, מעשרין אותו כמו כל דבר, וע"ש מש"כ לתרץ בדברים נפלאים. אמנם ראיתי דבמדרש תנחומא על הפסוק ויהי כי זקן יצחק לא כתוב היאך